

ANTOLOGIA
DE
POEZIE
ECHIVALENTE

Coordonatori:
Daniel Onaca
Andi Dumitrache

Traducător/Prefațator:
Daniel Onaca

București, 2021

Ilustrația copertei / Omslagsillustration:

Constantin Mihălăchioaia

Corectura / Textgranskning:

Margaretha Kåvestam

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Antologia de poezie Echivalențe / coord.: Daniel Onaca,
Andi Dumitrache ; trad., pref.: Daniel Onaca - București :
Bifrost, 2021

ISBN 978-606-95340-2-1

I. Onaca, Daniel (coord. ; trad. ; pref.)

II. Dumitrache, Andi (coord.)

82

© All rights reserved. No part of this work may be
reproduced without the written consent of the publisher.

Copyright © 2021

Bifrost Publishing House

46-58 Liviu Rebreanu street, 031793 Bucharest, Romania

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

DIKTANTOLOGI
EKVIVALENSER

Koordinatorer:

Daniel Onaca
Andi Dumitrache

Översättning och förord:

Daniel Onaca

Bukarest, 2021

Editura Bifrost mulțumește tuturor autorilor care, prin creațiile lor, au dat naștere acestei cărți.

De asemenea, ține să mulțumească în mod deosebit doamnei Margaretha Kåvestam, din Malmö, Suedia, pentru sprijinul acordat în realizarea acestei antologii.

Bifrost Förlaget tackar alla författare som genom sina alster har bidragit till uppkomsten av denna antologi.

Det tackar också Margaretha Kåvestam, för hennes stöd.

A u t o r i / F ö r f a t t a r e

Liliana BADEA-CÂRSTEA / 23

Orlando BALAȘ / 37

Bogdan BOERU / 51

Mihaela CHIȚAC / 65

Călin DENGEL / 79

Octavian DOCLIN / 93

D Camil Alexandru / 107

Carmen FOCȘA / 121

Raluca IONIȚĂ / 135

Monica MANOLACHI / 149

Victor MARTIN / 163

Victoria MILESCU / 177

Miruna-Maria MIRON / 191

Maria NIȚU / 205

Letiția OPRIȘAN / 219

Bogdan S. PECICAN / 233

Nicolae PETRESCU-REDI / 247

Mihai POSADA / 261

Camelia Iuliana RADU / 275

Michaela ROȘIORU / 289

Ștefan ȘANDRU / 303

Corina VLĂDOIU / 317

C u v â n t u l t r a d u c ă t o r u l u i

Un proiect titanic

Această carte nu ar fi trebuit să apară. Nu pentru că poemele autorilor incluși în ea, nu ar fi meritat să fie traduse în limba suedeză și publicate la editura Bifrost, ci pentru că au fost foarte mulți conaționali care s-au îndoit de reușita acestei întreprinderi. „Proiect titanic” l-am numit eu din cauza închipuitelor iceberguri care se spunea că îi vor rezerva o soartă geamănă cu cea a vasului, scufundat în apele reci ale Atlanticului, cu mai bine de o sută de ani în urmă. Dar... cunoașteți domniile voastre vreun proiect, oricât ar fi el de nobil și de generos, care să nu-și găsească detractori? Iată însă că prevestirile scepticilor s-au sfârșit și că ambarcațiunea noastră, în ciuda piedicilor de tot felul, a ajuns cu bine la țärm. La țärmuri, mai bine spus, pentru că această carte nu se va difuza doar în România, ci va ajunge și în mâinile cititorilor din Suedia, prin intermediul a cel puțin zece biblioteci din Malmö și din regiunea de sud al Regatului Scandinav.

Înainte de a prezenta „la controlul cititorilor” bagajele celor îmbarcați pe puntea „Echivalențelor”, cred că s-ar potrivi a fi notate câteva cuvinte despre curajoșii ei călători. Este vorba de un număr de 22 de autori ce reprezintă un evantai suficient de larg încât să cuprindă poeți din diverse regiuni ale României, cu diverse profesii, de diferite vârste, femei și bărbați aflați la începutul ori la apogeul carierei lor

literare și – cum este de așteptat – de expresii lirice extrem de diferite. Nu vreau să răpesc cititorilor plăcerea de a descoperi pe cont propriu universul liric al autorilor, dar o sumară trecere în revistă se impune totuși. Pentru a introduce o oarecare ordine în această multitudine de voci lirice, am găsit de cuviință să le afiliiez unuia sau altuia din curentele literare care s-au manifestat în România în cursul ultimei jumătăți de veac. Tentativă dificilă desigur, care va genera destule obiecții, dar... în numele libertății de opinie și fără pretenția de a avea ultimul cuvânt, îmi asum acest risc. Iată deci aprecierile mele privind creația autorilor prezenți în antologie.

Abordarea marilor teme existențiale este una din esențialele trăsături ale modernismului. Dintre autorii incluși în acest volum, poeți ca Nicolae Petrescu-Redi, Mihai Posada și Octavian Doclin verifică, fiecare prin propria sa individualitate lirică, această tendință literară. Mihai Posada, de exemplu, scrie astfel: *de pe gura aburindă a muribunzilor/ (...) / ușoară moartea senină se ridică / fecioară la cer* („Lume îmbrățișată cu pleoapele”); în timp ce Octavian Doclin formulează o premoniție în termenii următori: *Voi coborî pe-o catedrală-n pământ. / Atunci să ascuțați: un ceas de apă / va suna blînd.* („Ceasul de apă”)

Recursul la virtuțile poetice ale spunerii constituie și el o marcă inconfundabilă pentru o bună parte a poezilor moderni. Rima și ritmul au supraviețuit cu demnitate avalanșei de noi mijloace expresive, generalizate în cursul secolului trecut. Mihaela Chițac este una din autoarele care

confirmă credința sa în astfel de mijloace. La fel și Liliana Badea-Cârstea, care imprimă un ton incantatoriu versurilor din poemul „Cuvinte nespuse”: *Cuvinte ce dor, / Cuvinte nespuse, / Trăiri netrăite, / Simțiri ascunse / Se adună în suflet / Adânc, nevăzute, / Se strâng tăcute / Mai multe, mai multe... / Și macină totul / Cuvintele mute, tăcute, / Nespuse și nevăzute. / Durute.*

Victor Martin face uz de un discurs poetic reflexiv, asezonat cu fragranța ironiei și a paradoxului: *Când se termină berea, / începe poezia; / când se termină poezia, / nu mai rămâne nimic / de regretat.* („Singular la coadă”). Letiția Oprișan, Maria Nițu și Carmen Focșa speculează potențialul reveriei și, bineînțeles, al metaforei; la fel ca și Victoria Milescu care, chiar în titlul poemului său, „Ploile sunt lacrimile poeților”, servește o iscusită și seducătoare metaforă.

Dar Victoria Milescu face uz și de cunoscuta stilistică postmodernistă, cum ar fi poezia cotidianului ori caracterul narativ atunci când scrie: *Despățurești coala albă a zilei / începi să scrii primii pași / apoi dușul, cafeaua / arunci o privire pe geam* („Camuflaj”). La fel de narrative sunt versurile Monicăi Manolachi din poemul „O zi de iarnă”: *Venise vacanța de iarnă, jucam scrabble. / Calea Văcărești s-a umplut de un zumzet nou: / nu tramvaie, nu trolee, nu mașini cu sirene, / nu tropot de cai înhămați la căruțe. / Scandau Libertate, Libertate.*

Orlando Balaș încheagă o construcție vizionară, specifică poeților milenariști (douămiiști), în versuri

precum: *aici / pe a treia planetă / pe mărgica albastră / locuiești tu / buricul Pământului / centrul universului* („centrul universului”) sau: *siguranța relativă a zilei de mâine – / toate vor fi doar un vis pe care / nu vei mai ști dacă chiar l-ai visat / sau e doar o iluzie retrospectivă sau ah, cum am triumfat noi / asupra întregii lumi / cu moartea pe viață călcând!* („mâine e un zid de piatră și foc”)

Bogdan Pecican, Călin Dengel și Bogdan Boeru adoptă o spunere de tip neoexpresionist. Astfel sună ea, de exemplu, în varianta aleasă de Bogdan Pecican: *Ay, murit-a Federico, / Marele meu coleg de copilărie! / Pe crupa clară a zorilor – trupul său, / Întârziat într-un spasm al sincerității* („Bocet pentru Federico Garcia Lorca”) sau: *Și fiul deveni străveziu. / Un țipăt căzu în apele-albastre. / Numai bătrânii leproși se mai chinuie încă / să ucidă vântul.* („Și fiul... Lui Trakl, ascunsul”). Și în tonalitatea versurilor lui Bogdan Boeru sunt distilate ecouri expresioniste: *Dar oamenii ridicau altare fructelor. / (Vai! Fructelor...) / Iar flacăra sâmburelui copt / Murea, căznindu-se să treacă / De coaja roșie* („Cultul mărului”)

Lirica lui Bogdan Boeru, în schimb, cochetează cu poetica postumanismului, demitizând ideea antropocentristă că omul este stăpânul universului. *Cineva spunea că linia dreaptă / Este un arc de cerc, / A cărui circumferință nesfârșește. / Atunci, dați-mi voie să mă închin / Scoarței acelu Arbore / Căruia fructele, câte stele, / Îi sunt rădăcini fără de număr,* notează autorul în poemul său, intitulat „Geometrie”.

Oprindu-ne, în final, la poetica metamodernistă, se poate observa o pliere a temelor de actualitate pe tipare și procedee specifice modernismului numit chiar la începutul acestei treceri în revistă. Este cazul creațiilor lirice ale unor poeți precum Ștefan Șandru și Camil D. Alexandru.

Interogația Ralucăi Ioniță, cuprinsă în versurile *Mai ții minte când mâncarea / Avea gust de frică?*, din poemul „Gustul fricii” ilustrează atât biografismul milenarist cât și preferința metamodernistă de explorare a afectelor. Aceleași caracteristici le relevă și confesiunile Corinei Georgescu, care scrie: *aștepți agonic să se încheie cumva viața asta a ta / timpul tău s-a deformat, a deraiat / tu ești deraiată, depresivă / urlă în durerea creierului tău nebun* („autoportret în oglinda retrovizoare”) sau: *se ridică altă femeie din cenușa / celei care a ars / ca să-(mi) devin tot ce sunt sau voi putea fi* („Se ridică altă femeie din cenușă”)

Titlurile „Anxietate” și „Depresie”, alese de Miruna-Maria Miron pentru două din poemele sale, nu lasă niciun dubiu asupra tematicii lor, de natură metamodernistă. Versuri precum: *Am și eu dreptul să strig, / Să mă revolt, / Să dau cu pumnul în masă. / Am și eu dreptul / Să plâng când și unde vreau, / Pe umărul cui vreau.* („Am și eu dreptul să strig”) sunt și ele o probă suficient de relevantă în acest sens.

Fenomene contemporane precum globalizarea, turismul de masă, computerizarea, rețelele sociale etc. au influențat, inevitabil, tematica și limbajul poetic al autorilor care, în mod firesc, pot fi socotiți și ei ca aparținând curentului metamodernist. Aș încadra-o aici pe Raluca

Ioniță, cu poemul ei „Viață de călător”, și pe Camelia Iuliana Radu, autoarea versurilor: *ospătarul îmbrăcat în negru / îmi aduce vinul / alături turiști eleganți servesc / o cină copioasă în stil italian* („Norr”). La fel de caracteristic pentru acest curent este și uzul unui jargon digital, așa cum face Michaela Roșioru când scrie: *Mă silesc să fiu bransat, beton, supertare, / Să scriu cu viteză mare / Pe whatsapp cu ambele policare, / Să am un look, / Să fiu pe Facebook noapte și zi / Să stau pe plajă la Neversea.* („În pas cu timpul”).

Acestea sunt aprecierile mele, în calitate de vămuitor al bagajelor lirice aduse cu ei de cei 22 de temerari. Sunt autori care, din noianul propriilor scrieri, au ales și au oferit câteva mostre spre judecata iubitorilor de poezie de aproape și de departe. În numele tuturor celor care au trudit la finalizarea proiectului, mulțumesc fiecărui autor în parte pentru încrederea acordată.

Daniel Onaca

Översättarens ord

Den rumänska lyriken är inte helt okänd för den svenska poesiälskande publiken. Under årens lopp har en lång rad poeter blivit översatta och publicerade på Coeckelberghs, Gondolin, Tranan och Ellerström förlag. Tudor Arghezi, George Bacovia, Lucian Blaga, Eugen Jebeleanu, Ana Blandiana, Mircea Dinescu, Anghel Dumbrăveanu, Gellu Naum, Grete Tartler -- alla dessa moderna klassiker överfördes till svensk språkdräkt av den flitige Jon Miloş, känd poet själv. Förutom dessa översatte han även den rumänske nationalskalden Mihai Eminescu (1989)

En annan viktig förmedlare mellan de rumänska och svenska språken är författaren Dan Shafran som, bland andra, har tolkat dikter av Ana Blandiana (tillsammans med Cecilia Lagerhorn), Marin Sorescu, Nina Cassian och Ileana Mălăncioiu (tillsammans med Gabriela Melinescu). Melinescu var, först och främst, en mycket lovprisad poet i hemlandet, innan hon flyttade till Sverige. Hon tillhörde den berömda 60-tals generationen, tillsammans med Nichita Stănescu (ett tag rumänsk kandidat till Nobels Litteraturpriset), Ana Blandiana, Marin Sorescu och Constanța Buzea, för att bara nämna några. Ett halvsekel senare, har en annan uppskattad rumänsk poet bosatt sig i Sverige: Gabriela Eftimie, en av de nya talangerna som dök upp efter sekelskiftet. Förutom hennes böcker, har diktsamlingar av Ioan Es. Pop, Daniela Crăsnaru, Svetlana

Cârstean Ioana Nicolaie, Denisa Comănescu med flera kommit ut. Tidskriften "Lyrikvännen" har publicerat rumänska dikter i urval. År 2008, till exempel, valde den just Rumänien som temanummer.

I denna antologi figurerar inget av dessa namn, utan alla de 22 författarna är troligen okända för den svenska publiken. Syftet var att presentera en så eklektisk skara av lyriska röster som möjligt för att ge ett brett panorama över den rumänska poesin i dagens läge. Därmed kommer den nyfikne svenske läsaren att upptäcka att boken omfattar diktare från Rumäniens alla regioner, från öst till väst och från norr till söder, kvinnliga och manliga profiler, äldre och yngre, debutanter och sådana som har redan byggt upp en hel litterär karriär. I de följande avsnitten försöker jag gruppera dem enligt några -- helt subjektiva -- kriterier, för att på det sättet synliggöra ännu mer deras poetiska särart.

Språkets lyriska varianter

Bland de som litar på den klassiska poesins uttrycksmedel, kan räknas poeter som Mihaela Chițac, Liliana Badea-Cârstea och Letiția Opreșan. De använder mycket metaforer, jämförelser, personifieringar o. dyl. Maria Nițu, till exempel, skriver: *livet är skrivet mellan himmel och jord, / i kursiv stil och någonstans i fjärran, / en mening inom hakparentes* ("En mening mellan runda parenteser"), medan Carmen Focșa, i sin "Vinterdikt" broderar så här: *Vinter - den eviga bruden / Hon tänder själv sina frostfacklor / Mot vilka händerna sträcker sig.*

Nicolae Petrescu-Redi använder gärna allegorin: *Vid den vita nattens bal, / en eldig syrsa, / som ett aurafrö, / glödgar min fotsula / viskande till mig: // Dansare, / bry dig inte om att / jag kan bli krossad / under ditt tunga steg.* (“Konstnären”)

Även Victoria Milescu brukar metaforiska uttrycksmedel, men hon skiftar ofta till en mer direkt och avskalad stil: *bara ett ord och du upphör vara anonym / bara ett ord och det där berömda förlaget / som du letar efter vilsen i den slitna byggnaden / skulle göra dig känd över natten* (“Under hundens stjärna”)

Tonartens variationer

Bogdan Pecican och Călin Dengel antar en expressionistisk tonart. Så här låter, till exempel, en sorgesång i Bogdan Pecicans valda tappning: *Ay, Federico är död, / Min stora barndomskamrat! / På gryningens klara kors - dess kropp, / Kvardröjande i en spasm av uppriktighet.* (“Sorgesång för Federico Garcia Lorca”)

Lika romantiskt svulstiga, profetiskt-inkantatoriska är Calin Dengels verser: *_lyssna på mig, bit i din sköld och skrik, / med ditt blod skall han stärka murbruket, / ur dina ben skall dina avkomma stilla törsten; / resten av de torra altarna skall ge/* (“Berserkir”)

Mihai Posada väljer istället ett mer dämpat tonläge: *från de döendes ångande mun (...) / lätt stiger den fridfulla döden / jungfru till himlen (‘/ Världen omfamnad med ögonlocken /’).*

Lika återhållsamt låter Octavian Doclins uppmaning formulerad i verserna: *Jag ska stiga ned till marken på en katedral. / Lyssna noga då: ett vattenur / ska låta varsamt.* (“Vattenuret”); likadant, i följande verser, selekterade ur dikten “Ren och obesegrad”: *sedan, ren och obesegrad / som en duva / som badar i sommarens damm / mitt på gatan, / drar jag mig tillbaka inför en planerad resa / i en skog med varma ångor och brinnande dofter / och fåglar med vaxartade röster, / inte innan jag säger till dig med en tydlig / böjning av pannan: / "Farväl," min skugga!*

Om Victor Martin kan sägas att han nyttjar en ännu mer avslappnad attityd genom att använda paradoxen och en gnutta noggrant avvägd humor: *När ölet tar slut, / tar poesin vid; / när dikten tar slut, / finns det ingenting kvar / att ångra.* (“Ensam i kö”).

Tematiska alternativ

I följande bekännelse utforskar Corina Georgescu de egna affekterna: *du väntar ängsligt att detta liv ska ta slut / din tid har deformerats, den har spårat ur / du är urspårad, deprimerad / du skriker inuti din galna hjärna* (“självpporträtt i backspegeln”), medan Miruna-Maria Miron röjer ett försiktigt öppnande mot omgivningen: *Även denna kartongstad har / Sin charm, / Som alla andra, / Men aldrig likadant.* (“Jag tänker”)

Monica Manolachi, däremot, går mycket längre och väljer resolut det sociala temat i ett poem som heter “Aide-mémoire”: *Vi hade just flyttat in i ett nytt hus, / vardagsrummet var tomt / och min morfar tog med sig en*

kalkon. / Efter att hon lagt ordboken i mina armar / kom revolutionen.

Kärlekspoesin då? Jodå, det är bl.a. Camil D Alexandru och Ștefan Șandru som står för det. I kortdikten “Syndfull”, till exempel, skriver Șandru så här: *jag viskade till dig / och fruktade att om jag ropar / skulle jag förlora ditt eko.*

Från urtiden till nutiden och mot morgondagen

Bogdan Boerus lyriska alster syftar ofta på en mytologiskt präglad tid, såsom framgår ur dikten “Nattlig tavla”: *Kvinnorna med leransikte, / Dyrkade en gång i tiden - jord, / De ammade vargvalpar / I en dans av illusioner*

Orlando Balaș erbjuder istället ett knippe framtidsvisioner: *morgondagens relativa trygghet - / allting ska bara bli en dröm som / du inte ska veta om du verkligen drömt / eller var det bara en retrospektiv illusion (“imorgon är en mur av sten och eld”)*

Samtida kulturella fenomen såsom globaliseringen, massturismen, spridningen av sociala medier etc har påverkat den lyriska diskursen hos flera poeter. Så är fallet med Raluca Ioniță som i sin poem, “Resenärens liv”, reflekterar så här: *Mina fotspår har ett eget språk / Mina fotspår talar / Även när jag inte lyssnar på dem. / Jag går deras ord på nya och gamla länder / Säg samma sak i Père Lachaise / Samma med Svarta havet och detsamma / Alltid / I kosmos inom mig / På gatorna i Rom, Budapest, / I Grekland och Portugal och i norr, / Trapparens steg har samma ord / Över hela världen!...*

Även Camelia Iuliana Radus reflektioner avser främmande orter: *Stockholm / städerna som börjar vid havet / är modiga / och dess folk är välkommande / med avgrunderna / de håller dem intill sig / som några husdjur / med vilka de tillbringar dagen / och delar ensamhet och måltiden / i tunna skivor* (“Norr”)

Michaela Roşioru, för sin del, är helt i samklang med den virtuella världen och använder en digital jargong när hon noterar: *Jag anstränger mig att vara ansluten, bensäkert, / Att skriva i hög hastighet / På whatsapp med båda tummarna, / Att ha en look, / Att vara på Facebook natt och dag / Att stanna på stranden vid Neversea.* (“I samklang med tiden”)

Jag kan inte avsluta min summariska översikt utan att nämna det faktum att denna bok inte är det första försöket att tillgängliggöra rumänska poeter i Sverige. Den ansluter sig till raden av andra diktantologier utgivna av Dan Shafran, före detta bibliotekarie på Kungliga biblioteket och under många år direktör för det Rumänska kulturinstitutet i Stockholm. Det handlar om tre böcker:

- “Lyrisk brevväxling: nutida rumänsk och svensk poesi” (Corespondențe lirice: poezie contemporană română și suedeză), Editura Fundației Culturale Române, 1997

- “Ny lyrisk brevväxling: nutida rumänsk och svensk poesi” (Noi corespondențe lirice: poezie contemporană română și suedeză), Editura Fundației Culturale Române, 2002. Den har 560 sidor och omfattar 20 rumänska och 16 svenska författare.

- “Om jag inte får tala med någon nu: 27 poeter från Rumänien” (redaktörer Eva Leonte och Dan Shafran, tolkningar av Görgen Antonsson [och tretton andra]), Tranan förlaget, 2011. I förordet till detta verk, innehållande dikter av 27 samtida profiler, gör Henrik Nilsson en gedigen introduktion av rumänsk lyrik.

Den aktuella volymen är tänkt som en återknytning till denna värdefulla litterära tråd och därmed erbjuda den svenska poesiälskande allmänheten möjligheten att upptäcka några representanter för det samtida rumänska poesilandskapet.

Daniel Onaca

Octavian DOCLIN

1950 - 2020
CARAȘ - SEVERIN

Poet, eseist, memorialist, publicist, editor, animator cultural -- sunt doar câteva din etichetele care pot fi atribuite autorului bănățean, născut în localitatea Doclin din județul Caraș-Severin. Octavian Doclin a absolvit Institutul Pedagogic din Oradea, secția română-franceză, după care lucrat cinci ani ca profesor la o școală generală din județul Satu Mare. A urmat cariera de animator în cadrul diferitelor instituții culturale reșițene. Printre funcțiile deținute pot fi enumerate cea de referent de specialitate la Centrul Județean Caraș-Severin, redactor-șef al revistei *Reflex* și director al Editurii „Modus”. Autorul a fost membru al Uniunii Scriitorilor (Filiala Timișoara), al Societății de Științe Filologice și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști. De-a lungul anilor a colaborat la publicații precum *Familia*, *Contemporanul*, *Orizont*, *Luceafărul*, *România literară*, *Transilvania*, *Tribuna*, *Steaua* și multe altele.

Octavian Doclin a debutat editorial în anul 1970, în volumul colectiv *Ritmuri din Țara lui Iovan Iorgovan*. Numărul volumelor apărute ulterior desfide dorința mea de a le enumera (vreo 40 de titluri). De aceea mă limitez să menționez doar

titlurile câtorva cărți de poezie precum: *Poemele dinaintea tăcerii*, *Urma pașilor în vale*, *Nisip, ape de odihnă*, *Carte din iarna mea*, *Pîrga* (I, II și III), *Locomotiva și vrabia*, *Golf în retragere*, *Urna Cerului*, *Aquarius*, *Sălașe în iarnă*, *Docliniană*, *Sărbătorile*, *Răsaduri*. Poemele sale au fost traduse în limbile engleză, franceză, germană, sârbă, slovacă și bulgară, fiind incluse în numeroase antologii din țară și străinătate. Premiile și distincțiile cu care au fost onorate creațiile sale sunt și ele numeroase. Ca reșițean ce mă aflu, cred că cel mai prestigios dintre toate este titlul de „Senior al culturii Caraș-Severinene”, acordat în anul 2012 de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național.

Poet, essäist, memorialist, publicist, bokutgivare, kulturanimator - de här är bara några av de etiketter som kan tillskrivas författaren, född i Banatregionen. Octavian Doclin tog examen från Pedagogiska Institutet i Oradea (stad i västra Rumänien). Efteråt arbetade han som lärare på en grundskola i fem år. Sedan följde en karriär som animator vid olika kulturinstitutioner i Reșița (gammal industristad i Banat): kulturreferent, tidskrifts chefredaktör, förlagsdirektör m.m. Författaren var bl.a. medlem i Författarförbundet (Timișoara regionala avdelningen) och i Journalistförbundet. Under åren har han medverkat i många kulturella publikationer. Octavian Doclin gjorde sin redaktionella debut 1970, i en kollektiv volym. Antalet böcker som han har publicerat efteråt omfattar mer än 40 titlar. Hans dikter har översatts till engelska, franska, tyska, serbiska, slovakiska och bulgariska och ingår i många antologier både i Rumänien och utomlands. De utmärkelser som han har erhållit för sina verk är också många.

Curat și nebiruit

Nu-mi va fi teamă să plătesc
(și, vai, cu o obișnuință ancestrală)
în scumpe monede de rouă
dulceața de nuci verzi, cu spumă,
pe care mi-o vei servi la ultima vizită,
ca de obicei,
într-un cristal devalorizat, ceresc și sterp.
Cît timp iedera ochilor tăi
în tăcere îmi va lega umăr de umăr,
voi termina dulceața de nuci
verzi, cu spumă,
și, curat și nebiruit ca un porumbel
care se scaldă vara în praf
în mijlocul străzii,
mă voi retrage pentru o calculată călătorie
într-o pădure cu aburi calzi și miresme aprinse
și păsări cu glasuri de ceară,
nu înainte de a-ți spune printr-o distinctă
înclinare a frunții:
„Noroc bun”, umbra mea!

Ren och obesegrad

Jag skulle inte bli rädd att betala
(oh ve, med förfädernas vana)
i dyra daggmynt
det gröna valnötsyltet med skum,
som du skall bjuda på vid mitt sista besök,
som vanligt,
i ett devalverat kristallglas, himmelskt och kargt.
Så länge dina ögons murgröna
i tystnaden binder ihop mina axlar,
skulle jag avnjuta valnötsyltet
med skum färdigt,
sedan, ren och obesegrad som en duva
som badar i sommarens damm
mitt på gatan,
drar jag mig tillbaka inför en planerad resa
i en skog med varma ångor och brinnande dofter
och fåglar med vaxartade röster,
inte innan jag säger till dig med en tydlig
böjning av pannan:
“Farväl”, min skugga!

***** (frunze cerești)**

Privesc înfiorat
cum pe zi ce trece
brațele tale goale
sunt tot mai mult acoperite
de frunze cerești
tot așa ca ale unui copac
în care păsări de noapte
se ascund pentru a (re)învăța
cântecul.

Mercur

Blînd șireată se furișează iarba din ochi
ai putea să mai rămîi iubita mea ai
putea să mai rămîi
vom număra toate cuvintele rămase
ca mărgelile pe ață
părul tău se prelungește peste părul meu
cum mercurul cîntarului în mîna dulgherului
măsurînd piatra din capătul vieții
precum / sfîrșitul tuturor lucrurilor.

***** (himmelska löv)**

Jag ser med bävan
hur dag för dag
dina bara armar
täcks alltmer
av himmelska löv
precis som ett träd
i vilket nattfåglar
gömmer sig för att (åter)lära sig
sången.

Kvicksilver

Sakta listigt smyger gräset ut ur ögonen
du kunde ha förblivit min flickvän
du kunde blivit kvar
vi ska räkna alla kvarblivna ord
som pärlor på tråden
ditt hår sträcker sig över mitt hår
som vågens kvicksilver i snickarens hand
mätande stenen i slutet av livet
likt / slutet på alla saker.

Ceasul de apă

Am ieșit în grădină.
Tocmai înflorise cireșul.
Mirosea grădina ca o lună arată.
Voi coborî pe-o catedrală-n pământ.
Atunci să ascultați: un ceas de apă
va suna blînd.

Cumva, un sfârșit de poem

... iar cînd, abile, bucuriile gestului
îți umplu plămînul cu oxigenul memoriei,
gîndește, atunci, doar la
lacrima leneșă a acvilei
alunecînd de pe osciorul cel dulce
și fără de aer al porumbelului sălbatic,
la somnul cu ochii deschiși al vulturului,
la răceala din sîngele salamandrei
protejat de verdele ferigii,
la fisurile din metalul argintat al platoșei,
la rigoarea zalelor deodată blînde.
Și să poți tresări, tresări să mai poți

Vattenuret

Jag gick ut i trädgården.

Körsbärsträdet hade precis blommat.

Trädgården luktade som en nyplöjd måne.

Jag ska stiga ned till marken på en katedral.

Lyssna noga då: ett vattenur

ska låta varsamt.

Liksom, en versavslutning

... och när, habila, gestens fröjder

fyller din lunga med hågkomstens syre,

tänk då bara på

örnens lata tår

glidande av det den vilda duvans

lilla söta ben utan luft,

på örnens sömn med öppna ögon,

på kylan i salamanderns blod

skyddad av ormbunkens grönska,

på sprickorna i bröstsköldens silvriga metall,

på brynjans plötsliga mjuknande.

Och att kunna rycka, att ännu kunna rycka

cînd nimic nu mai tresare anume,
nici măcar frunza plopului
în lunga trecere a timpului,
numai semnul,
semnul,
atunci cînd nu-ți amintești locul lui,
atunci cînd umărul meu se înalță
foșnind.

Fără titlu

Fiindcă, iată, de-acum
ființa mea va sta tot mai întregă
sub semnul stelelor căzătoare.
Voi lăsa pe cerul amintirii voastre
doar o singură dîră de lumină.
Mă veți căuta, unii nerăbdători,
alți nepăsători,
chiar printre aceste litere, agresîndu-vă.
Eu voi sta lîngă ele, ascuns ca-ntr-un nor.
De-acum nevăzut. Voi, auzindu-mă.
Și uite-așa începem o viață nouă.
Tot împreună.

när inget annat rycker till längre,
inte ens poppellövet
i det långa tidens lopp,
endast tecknet,
tecknet,
när du inte kommer ihåg dess plats,
när min axel höjer sig
prasslande.

Utan titel

För att, se, hädanefter
mitt väsen kommer att stå alltmer helt
under stjärnskottens tecken
Jag ska lämna under er minnets himmel
bara en enda ljuslimt.
Ni kommer att leta efter mig, några otåliga,
andra försumliga,
även bland dessa bokstäver.
Jag ska stå bredvid dem, gömd som i ett moln.
Osedd nu. Medan ni hör mig.
Och så här börjar vi ett nytt liv.
Alla tillsammans.

Praf și pulbere

Ca un animal de pradă, hăituit și rănit,
în bătaia ușoară a puștii,
a ieșit el în fața cuvântului,
cu palma stîngă întinsă, rostind doar atît:
acesta este locul unde am ținut ascunsă
imaginea reală, lucrată în filigran,
a morții, pe care voi n-ați ajuns s-o cunoașteți.
Astfel a vorbit. Și atît. După care
a întors spatele cuvântului.
Cuvîntul praf se făcu. Și mîna pulbere.

Moartea după Doclin (o altă nouă biografie)

Gura Subteranei nemiloasă
ca a chitului
înghițind chepengul
în burta lui
poetul – ca între pereți de plută
odinioară –
îi dictează tânărului Scrib
o altă nouă biografie / „moartea după Doclin”.

Dam och pulver

Som ett jagat och sårat rovdjur
i gevärets lätta sikte
stod han där framför ordet,
med vänster handflata utsträckt och sa bara:
det här var stället där jag dolde
dödens verkliga bild, arbetad i filigran,
som ni inte har lyckats lära känna.
Det var så han talade. Det var allt. Sedan
vände han ryggen till ordet.
Ordet blev dam. Och handen, pulver.

Döden efter Doclin (en annan ny biografi)

Obarmhärtig Dödsrikets mun
som valen
sväljande källardörren
i sin mage
poeten - som mellan korkväggar
en gång -
dikterar till den unge Skrivaren
en annan ny biografi / "döden efter Doclin."

Printed in Romania

